

Sag C-296/21**Anmodning om præjudiciel afgørelse****Dato for indlevering:**

7. maj 2021

Forelæggende ret:

Korkein hallinto-oikeus (Finland)

Afgørelse af:

26. april 2021

Appellant:

A

Øvrige procesdeltagere:

Helsingin poliisilaitos

Poliisihallitus

FORELØBIG AFGØRELSE AFSAGT AF KORKEIN HALLINTO-OIKEUS (øverste domstol i forvaltningsretlige sager, Finland)

Genstand Præjudiciel forelæggelse for Den Europæiske Unions Domstol i henhold til artikel 267 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF)

Appellant A, Helsinki
Øvrige procesdeltagere Helsingin poliisilaitos
Poliisihallitus

Anfægtet afgørelse

Nr. 19/0507/4 afsagt af Helsingin hallinto-oikeus
(forvaltningsdomstolen i Helsinki) af 26. juni 2019

Sagens genstand og de relevante faktiske omstændigheder

1. I den sag, der verserer for Korkein hallinto-oikeus (øverste domstol i forvaltningsretlige sager, Finland), er der opstået et spørgsmål vedrørende fortolkningen af Rådets direktiv af 18. juni 1991 om erhvervelse og besiddelse af våben (herefter også »våbendirektivet«) samt artikel 3 og 7 i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/2403 af 15. december 2015 om fælles retningslinjer for inaktiveringsstandarder og inaktiveringsteknikker med henblik på at sikre, at inaktiverede skydevåben er gjort definitivt ubrugelige (herefter også »inaktiveringsforordningen«).

2. Sagen drejer sig om overførsel af inaktiverede skydevåben inden for Unionen. Appellanten A overførte inaktiverede våben fra Østrig til Finland og forelagde de finske myndigheder en inaktiveringsattest vedrørende våbnene, som var udstedt i Østrig, og hvori der henvises til våbendirektivet og inaktiveringsforordningen. Det finske politi anerkendte ikke attesten og kontrollerede inaktiveringen på ny, idet udstederen af attesten hverken, som det kræves i retsnormen, var en myndighed eller var opført på Kommissionens liste som omhandlet i inaktiveringsforordningen. A forelagde en erklæring udstedt af de østrigske myndigheder vedrørende udstederen af attesten. [Org. s. 2]

3. I sagen skal Korkein hallinto-oikeus (øverste domstol i forvaltningsretlige sager, Finland) afgøre, om inaktiveringsattesten for våbnene, der blev overført fra Østrig til Finland, var i overensstemmelse med inaktiveringsforordningens artikel 3, og om den skulle have været anerkendt i Finland i henhold til inaktiveringsforordningens artikel 7, stk. 2.

4. A, som er erhvervsdrivende med speciale i salg af militærhistoriske samleobjekter, overførte den 17. oktober 2017 tre stormgeværer, som han præsenterede som inaktiverede, fra Østrig til Finland. A forelagde i overensstemmelse med § 112a i ampumaselaki (skydevåbenloven) stormgeværene og de tilhørende inaktiveringsattester, udstedt af selskabet B og dateret den 9. oktober 2017, for Helsingin poliisilaitos (politimyndigheden i Helsinki) den 24. oktober 2017 og på politiets opfordring igen den 23. november 2017.

5. *Helsingin poliisilaitos* vedtog den 15. februar 2018 i henhold til skydevåbenlovens § 91, stk. 2, afgørelse nr. 2018/8575 om beslaglæggelse af våbnene. Politimyndigheden var af den opfattelse, at inaktiveringen af stormgeværene ikke opfyldte de tekniske krav til en inaktivering i henhold til bilag I til inaktiveringsforordningen (EU) 2015/2403 på følgende punkter: 1) Adskillelse af våbnene og låsesystemet var ikke forhindret. 2) Aftrækkermekanismen var ikke

svejset sammen med rammen. Hanen var svejset sammen med spændestangen, hvilket ikke forhindrer hverken bevægelse af aftrækkeren eller fjernelse af dele af aftrækkermekanismen fra våbnet. 3) I våbnenes løb var der kun boret fem kaliberstore huller i stedet for de seks huller, som forordningen kræver. 4) Alle svejsninger var udført ved MIG-svejsning med almindeligt stål og ikke ved den i forordningen krævede TIG-svejsning med rustfrit stål af typen ER 316L. Politimyndigheden var dermed af den opfattelse, at våbnene måtte anses for tilladelsespligtige skydevåben i skydevåbenlovens forstand. Da A ikke havde tilladelse til at eje de omhandlede skydevåben, var det nødvendigt at beslaglægge disse våben.

6. A indbragte afgørelsen for Helsingin hallinto-oikeus (forvaltningsdomstolen i Helsinki). Indbringelsen drejede sig i det væsentlige om, at finsk politi ikke var berettiget til at kontrollere inaktiveringen af våbnene, da der ikke var tale om en inaktivering i Finland, men om overførsel af inaktiverede våben til Finland. Politiet skulle i henhold til inaktiveringsforordningens artikel 7, stk. 2, have anerkendt inaktiveringsattesten fra den af Østrig udpegede kontrollerende enhed, selskabet B. Desuden fremlagde A dokumentation for, at inaktiveringen af våbnene opfyldte de tekniske krav til en inaktivering af skydevåben i henhold til bilag I til inaktiveringsforordningen (EU) 2015/2403.

7. *Helsingin poliisilaitos* og *Poliisihallitus* (politistyrelsen) afgav udtalelser til forvaltningsdomstolen i Helsinki. I udtalelsen fra *Poliisihallitus* anførtes bl.a., at det ikke alene var på grund af den mangelfulde inaktivering, at man ikke kunne anse våbnene for inaktiverede, men også af den grund, at [org. s. 3] selskabet B, som udstedte inaktiveringsattesten, ikke var en myndighed som omhandlet i inaktiveringsforordningens artikel 3, stk. 1, og ikke var opført på Kommissionens liste som omhandlet i samme forordnings artikel 3, stk. 3. På Kommissionens liste var anført, at Østrig har udpeget det østrigske indenrigsministerium som kontrollerende myndighed.

8. A indgav svarskrift til Helsingin hallinto-oikeus (forvaltningsdomstolen i Helsinki). Han fremlagde bl.a. en e-mailkorrespondance med det østrigske forsvars- og sportsministerium, hvori dette bekræftede, at selskabet B var en af Østrig udpeget kontrollerende enhed som omhandlet i inaktiveringsforordningens artikel 3, stk. 1. Østrig har i alt udpeget 16 kontrollerende enheder i henhold til denne bestemmelse.

9. *Helsingin hallinto-oikeus* (forvaltningsdomstolen i Helsinki) forkastede ved kendelse af 26. juni 2019 A's klage. I betragtning af, at medlemsstaterne i henhold til inaktiveringsforordningens artikel 3 skal udpege de kompetente myndigheder (kontrollerende myndigheder),

som Kommissionen offentliggør en liste over på sit websted, og at medlemsstaterne i henhold til inaktiveringsforordningens artikel 8 også skal underrette Kommissionen om enhver foranstaltning, de vedtager på det område, der er omfattet af denne forordning, var retten ifølge afgørelsens præmisser af den opfattelse, at det principielt kun er en inaktiveringsattest udstedt af en kontrollerende enhed, der er opført på Kommissionens liste, der kan anses for en attest i inaktiveringsforordningens forstand. Derfor skal en national myndighed kun acceptere en inaktiveringsattest, som er udstedt af en kontrollerende enhed, der er opført på Kommissionens liste. Da B, som udstedte inaktiveringsattesten, ikke er opført på Kommissionens websted som østrigsk kontrollerende myndighed, opfyldte de inaktiveringsattester, som A foreviste, således ikke inaktiveringsforordningens krav, og politiet var derfor berettiget til også at undersøge våbnene teknisk. Desuden var forvaltningsdomstolen på grund af de faktiske omstændigheder, som var efterforsket i sagen, af den opfattelse, at de af A importerede våben ikke opfyldte de tekniske inaktiveringsbestemmelser i inaktiveringsforordningen. Politiet var derfor berettiget til at behandle våbnene som tilladelsespligtige skydevåben. Da A ikke havde den nævnte tilladelse, var det berettiget, at politimyndigheden beslaglagde våbnene på grundlag af skydevåbenlovens artikel 91, stk. 2.

10. A anmodede Korkein hallinto-oikeus (øverste domstol i forvaltningsretlige sager, Finland) om tilladelse til at iværksætte appel til prøvelse af forvaltningsdomstolens afgørelse og nedlagde påstand om annullation af politimyndighedens og forvaltningsdomstolens afgørelser. A fremlagde bl.a. en e-mail fra det østrigske indenrigsministerium af 11. marts 2020, ifølge hvilken det østrigske forsvarsministerium i henhold til de østrigske retsfor skrifter bemyndiger erhvervsdrivende til at kontrollere inaktivering af skydevåben, som anses for militaria, og inaktivering af skydevåben beregnet til det østrigske indenrigsministeriums civile anvendelsesformål. [Org. s. 4]

11. *Helsingin poliisilaitos* og *Poliisihallitus* afgav udtalelser i sagen. *Poliisihallitus* pegede på, at det er nødvendigt at indhente en præjudiciel afgørelse til Korkein hallinto-oikeus (øverste domstol i forvaltningsretlige sager, Finland), da antallet af inaktiverede våben til kontrol er stigende, og der også vil komme inaktiverede våben til Finland, som er kontrolleret af andre landes myndigheder.

12. A afgav replik hertil.

Relevante EU-retlige bestemmelser

Direktiv 91/477

13. I henhold til artikel 4, stk. 1, i Rådets direktiv 91/477/EØF af 18. juni 1991 om erhvervelse og besiddelse af våben (berigtigelse EUT L 334 af 21.11.2014, s. 104) som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/51/EF den 21. maj 2008 sikrer medlemsstaterne, at skydevåben eller alle væsentlige dele, der markedsføres, er mærket eller registreret henholdsvis gjort ubrugelige i henhold til dette direktiv.

14. Af bilag I til samme direktiv fremgår følgende:

»[...]

III I dette bilag omfatter definitionen af skydevåben ikke genstande, der normalt ville svare til definitionen, men som:

a) er gjort definitivt uegnet til brug ved en inaktivering, der sikrer, at alle væsentlige dele af skydevåbnet er gjort definitivt ubrugelige og umulige at fjerne, udskifte eller ændre med henblik på reaktivering

b) [...]

c) [...]

Medlemsstaterne træffer bestemmelser med henblik på at lade de i litra a) omhandlede inaktiveringsforanstaltninger kontrollere ved en kompetent myndighed for at sikre, at de ændringer, der er tilført et skydevåben, gør det definitivt ubrugeligt. Medlemsstaterne sørger for, at der i forbindelse med kontrollen udstedes en attest eller et dokument, der bekræfter skydevåbnets inaktivering, eller at der i dette øjemed påsættes skydevåbnet et klart synligt mærke. Kommissionen udsteder efter proceduren i direktivets artikel 13a, stk. 2, fælles retningslinjer for inaktiveringsstandarder og inaktiveringsteknikker for at sikre, at inaktiverede skydevåben er definitivt ubrugelige.« **[org. s. 5]**

Inaktiveringsforordningen (EU) 2015/2403

15. Artikel 3 (»Kontrol og godkendelse af inaktivering af skydevåben«) i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/2403 af 15. december 2015 om fælles retningslinjer for inaktiveringsstandarder og inaktiveringsteknikker med henblik på at sikre, at inaktiverede skydevåben er gjort definitivt ubrugelige, bestemmer i stk. 1, 3 og 4:

»1. Medlemsstaterne udpeger en kompetent myndighed til at kontrollere, om inaktiveringen af et skydevåben er blevet udført i overensstemmelse med de tekniske specifikationer, der er fastsat i bilag I (i det følgende benævnt »den kontrollerende enhed«).

[...]

3. Kommissionen offentliggør på sit websted en liste over de kontrollerende enheder, som er udpeget af medlemsstaterne, herunder detaljerede oplysninger om og symbolet for den kontrollerende enhed samt kontaktoplysninger.

4. Hvis inaktiveringen af skydevåbnet er udført i overensstemmelse med de tekniske specifikationer i bilag I, skal den kontrollerende enhed til ejeren af skydevåbnet udstede en inaktiveringsattest i overensstemmelse med modellen i bilag III. Alle oplysninger i inaktiveringsattesten skal forelægges både på det sprog, der tales i den medlemsstat, hvor inaktiveringsattesten er udstedt, og på engelsk.

[...]«

16. Inaktiveringsforordningens artikel 7, som har overskriften »Overførsel af inaktiverede skydevåben inden for Unionen«, bestemmer:

»1. Inaktiverede skydevåben må kun overføres til en anden medlemsstat, hvis de bærer den fælles unikke mærkning og er ledsaget af en inaktiveringsattest i overensstemmelse med denne forordning.

2. Medlemsstaterne skal anerkende inaktiveringsattester, der er udstedt af en anden EU-medlemsstat, hvis attesterne opfylder kravene i denne forordning. Medlemsstater, der har indført yderligere foranstaltninger i overensstemmelse med artikel 6, kan imidlertid kræve bevis for, at inaktiverede skydevåben, der skal overføres til deres område, er i overensstemmelse med disse supplerende foranstaltninger.«

17. I henhold til inaktiveringsforordningens artikel 8 underretter medlemsstaterne Kommissionen om enhver foranstaltning, de vedtager på det område, der er omfattet af denne forordning, samt enhver supplerende foranstaltning, som er truffet i overensstemmelse med [org. s. 6] artikel 6. Til det formål skal medlemsstaterne anvende de procedurer, der er fastsat i direktiv (EU) 2015/1535.

18. Såvel direktiv 91/477 som inaktiveringsforordningen 2015/2403 er senere blevet ændret, men de ovenfor anførte affattelser finder anvendelse på hovedsagen.

Nationale retsfor skrifter

19. I henhold til § 112a (»Overførsel og import af inaktiverede skydevåben til Finland«) i ampuma-aselaki (1/1998¹, skydevåbenlov nr. 1/1998) skal den, der overfører eller importerer et inaktiveret skydevåben til Finland, senest 30 dage efter overførslen eller importen forelægge skydevåbnet for en politimyndighed eller politistyrelsen med henblik på kontrol.

20. I henhold til skydevåbenlovens § 112b (»Inaktivering af skydevåben«), stk. 2, fastsætter inaktiveringsforordningen bestemmelser om personer og enheder, som har tilladelse til at inaktivere skydevåben, om de tekniske specifikationer for inaktivering af skydevåben, om mærkning, kontrol og verificering af inaktiverede skydevåben, om anmodninger om gennemførelse af inaktiveringer, om supplerende inaktiveringsforanstaltninger samt om overførsel af skydevåben inden for Den Europæiske Union.

21. I henhold til skydevåbenlovens § 91 skal politiet, når en erhvervstilladelse inden for våbenbranchen eller en tilladelse til at eje våben til privat brug udløber eller tilbagekaldes, vedtage en afgørelse om politiets beslaglæggelse af skydevåbnet, våbendele, patroner og anden farlig ammunition, hvis disse endnu ikke er overladt til en indehaver af en gyldig tilladelse. Politiet skal også vedtage afgørelsen om beslaglæggelse, hvis en ejer af skydevåben eller våbendele, patroner eller særligt farlig ammunition, som der ikke foreligger tilladelse til, på eget initiativ anmelder en genstand til politiet og overdrager den i politiets varetægt. [...]

22. Hverken i skydevåbenloven eller i andre nationale retsfor skrifter findes der bestemmelser om ikraftsættelse på finsk område af foranstaltninger, som supplerer de tekniske specifikationer i bilag I til inaktiveringsforordningen [org. s. 7]. I regeringens lovforslag til parlamentet om ændring af skydevåbenloven, HE 11/2016 vp², som blev stillet som følge af inaktiveringsforordningens ikrafttrædelse, anføres det, at inaktiveringsproceduren i henhold til Kommissionens inaktiveringsforordning kan anses for tilstrækkelig til at sikre, at inaktiverede skydevåben og våbendele gøres definitivt ubrugelige.

Nødvendigheden af at anmode om en præjudiciel afgørelse

23. Korkein hallinto-oikeus (øverste domstol i forvaltningsretlige sager, Finland) er i tvivl om, hvorvidt den i sagen fremlagte, i Østrig

¹ – <https://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/1998/19980001>

² – <https://www.finlex.fi/fi/esitykset/he/2016/20160011>

udstedte inaktiveringsattest for våbnene, der blev overført fra Østrig til Finland, var i overensstemmelse med inaktiveringsforordningens artikel 3, og om de finske myndigheder skulle have anerkendt den i henhold til denne forordnings artikel 7, stk. 2, selv om den kontrollerende enhed, som havde udstedt den omtvistede attest og åbenbart ikke var en myndighed, men et selskab med retsformen GmbH (selskab med begrænset ansvar), ikke var anført i den udgave af Kommissionens liste³ i henhold til inaktiveringsforordningens artikel 3, stk. 3, som var offentliggjort på det pågældende tidspunkt. Da den præjudicielle anmodning blev udarbejdet, kunne listen ikke hentes på Kommissionens websted. Korkein hallinto-oikeus (øverste domstol i forvaltningsretlige sager, Finland) er af Kommissionens generaldirektorat for migration og indre anliggender (GD Home) via kontaktcentret Europe Direct blevet informeret om, at listen i øjeblikket er under revision. Det blev oplyst, at den ajourførte version vil være tilgængelig inden udgangen af 2021.

24. De EU-retlige bestemmelser er i den ovenfor beskrevne henseende hverken entydige eller fuldstændige. I den foreliggende sag opstår det indtryk, at de østrigske og de finske myndigheder bedømte de EU-retlige bestemmelser forskelligt med hensyn til den retlige betydning af Kommissionens liste. De østrigske myndigheder har forklaret, at Østrig udpegede selskabet B som kontrollerende enhed som omhandlet i inaktiveringsforordningens artikel 3, stk. 1. Derimod konstaterede det finske politi, at den kontrollerende enhed, der udstedte inaktiveringsattesten i Østrig, ikke var nævnt i den i inaktiveringsforordningens artikel 3, stk. 3, nævnte liste, og anerkendte derfor ikke attesten, men kontrollerede i stedet inaktiveringen af våbnene.

25. Det finske politi og selskabet B vurderede inaktiveringens rigtighed forskelligt. Det finske politi konstaterede ved sin kontrol talrige mangler ved inaktiveringen af våbnene og besluttede at klassificere skydevåbnene, der var blevet præsenteret som inaktiverede, som tilladelsespligtige. Selskabet B godkendte ved sin kontrol inaktiveringen af våbnene. **[Org. s. 8]**

26. I de EU-retlige bestemmelser findes der forskellige situationer, hvor der henvises til en liste, som udarbejdes og offentliggøres af Kommissionen, og som består af aktører, som meddeles af medlemsstaterne. Grundlagene for at udarbejde disse lister, Kommissionens beslutningsproces i denne forbindelse samt

³– List of entities authorised by EU Member States to verify deactivation of firearms – Document date: 10/05/2016 – Created by GROW.DDG3.I.3 – Publication date: 13/01/2017. (finsk version ikke tilgængelig), https://ec.europa.eu/growth/sectors/firearms/additional-legal-acts_en, hentet i november 2020.

retsvirkningerne af en optagelse på listen og øvrige bestemmelser varierer.

27. Navnlig findes der i de EU-retlige bestemmelser på flere områder bestemmelser om indførelse af systemer med gensidig anerkendelse, hvor der henvises til fortegnelser, som offentliggøres af Kommissionen. F.eks. kan vurderinger i systemer til vurdering af overensstemmelsen med CE-mærkninger således eksempelvis kun foretages af enheder, som er anmeldt efter strenge anmeldelsesprocedurer, og som Kommissionen fører en offentligt tilgængelig liste over, som den sørger for at holde ajour (f.eks. bestemmelser om tilgængeliggørelse på markedet af personlige værnemidler⁴, trykbærende udstyr⁵, trykbeholdere⁶ eller radioanlæg⁷). På samme måde fastsætter direktiv 1999/2/EF f.eks. for levnedsmidler og levnedsmiddelingredienser, som er behandlet med ioniserende stråling, at levnedsmidler kun må bestråles i anlæg, som er godkendt i EU-medlemsstaterne, og som Kommissionen offentliggør en liste over. Tilsvarende fastsættes det f.eks. i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 910/2014 af 23. juli 2014 om elektronisk identifikation og tillidstjenester til brug for elektroniske transaktioner på det indre marked, at det elektroniske identifikationsmiddel, der er udstedt i en anden medlemsstat, anerkendes i den første medlemsstat med henblik på grænseoverskridende autentifikation af denne onlinetjeneste, hvis det elektroniske identifikationsmiddel er udstedt under en elektronisk identifikationsordning, der er opført på den liste, som Kommissionen offentliggør i henhold til artikel 9. Det bør også nævnes, at der findes overordentligt detaljerede regler i forbindelse med en såkaldt »sort liste« over luftfartsselskaber, som er genstand for Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2111/2005 samt den flere gange ændrede forordning (EF) 474/2006⁸. **[Org. s. 9]**

⁴ – Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/425 af 9.3.2016 om personlige værnemidler og om ophævelse af Rådets direktiv 89/686/EØF.

⁵ – Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/68/EU af 15.5.2014 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om tilgængeliggørelse på markedet af trykbærende udstyr.

⁶ – Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/29/EU af 26.2.2014 om harmonisering af medlemsstaternes love om tilgængeliggørelse af simple trykbeholdere på markedet.

⁷ – Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/53/EU af 16.4.2014 om harmonisering af medlemsstaternes love om tilgængeliggørelse af radioudstyr på markedet og om ophævelse af direktiv 1999/5/EF.

⁸ – Jf. første betragtning til og navnlig artikel 4, stk. 2, i Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EF) nr. 2111/2005 af 14.12.2005 om opstilling af en fællesskabsliste over luftfartsselskaber med driftsforbud i Fællesskabet og oplysning til passagerer om det transporterende luftfartsselskabs identitet, samt ophævelse af artikel 9 i direktiv 2004/36/EF samt Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/1992 af 2.12.2020 om ændring af

28. Våbendirektivet og inaktiveringsforordningen havde åbenbart som mål at skabe et system med gensidig anerkendelse. Alligevel savner dette system klarhed. Det er ikke klart, hvilken retlig status den af Kommissionen offentliggjorte liste har, og det fremgår ikke af ordningen, om Kommissionen kontrollerer, om en enhed, der anmeldes af Kommissionen, opfylder forordningens krav, om den træffer en udtrykkelig afgørelse om optagelse på listen af en enhed, som en medlemsstat udpeger, eller om den automatisk optager den enhed, der anmeldes af medlemsstaten, på listen. Det er uklart, om en undladt opførelse på den nævnte liste af en kontrollerende myndighed, som er udpeget af en medlemsstat, skyldes den udpegende medlemsstat eller Kommissionen. Retsvirkningerne af den liste, som er offentliggjort på Kommissionens websted, er også uklare, og det kan ikke konstateres, om listen har meddelende karakter (informativ virkning), eller om det først er optagelsen på denne liste, der begrunder status som en enhed som omhandlet i inaktiveringsforordningen, hvis beslutning i henhold til de gældende EU-regler skal anerkendes i de øvrige EU-medlemsstater (konstitutiv virkning). Desuden er ajourføringen af listen ikke reguleret i inaktiveringsforordningen. Da den præjudicielle anmodning blev udarbejdet, var listen ikke en gang tilgængelig endnu.

29. Fortolkningsklarhederne er ikke kun problematiske for de nationale myndigheder og domstole, men også for økonomiske aktører, som overfører inaktiverede skydevåben mellem medlemsstaterne. Set fra en økonomisk aktørs synspunkt er situationen urimeligt usikker, når han fra myndigheden i den ene medlemsstat får en bekræftelse på, at inaktiveringsattesten er udstedt af en kontrollerende myndighed, der er udpeget af den pågældende myndighed, hvorimod samme attest ikke anerkendes i en anden medlemsstat, fordi den kontrollerende myndighed ikke er opført på Kommissionens liste. Situationen er utilfredsstillende, hvis kontrollerende myndigheder i forskellige medlemsstater fortolker fælles aftalte inaktiveringsstandarder forskelligt og dermed bedømmer inaktiveringsforanstaltningers overensstemmelse med forordningen forskelligt. Det indre marked kan ikke fungere, hvis dets praksis ikke er ensartet.

30. Desuden kan en uvis situation true den ensartede anvendelse af EU-retten på Unionens område. Ifølge de oplysninger, der er indhentet i sagen, synes den ensartede anvendelse allerede at være truet, idet inaktiveringsforordningen er blevet anvendt forskelligt af myndighederne i Østrig og Finland. Denne situation er særligt utilfredsstillende, fordi der er tale om en forordning udstedt af Unionens organer, som i henhold til artikel 288 TEUF er almen gyldig,

forordning (EF) nr. 474/2006 for så vidt angår listen over luftfartsselskaber, der er omfattet af driftsforbud eller driftsmæssige begrænsninger i Unionen.

bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat. En umiddelbart anvendelig EU-forordning bør være affattet særligt omhyggeligt og indholdsmæssigt gennemtænkt, navnlig, hvis medlemsstaterne ikke har kompetence til at supplere eller præcisere den. [Org. s. 10]

31. I våbendirektivet og inaktiveringsforordningen udtrykkes det desuden ikke overensstemmende, om en attest også kan udstedes fra anden side end af en myndighed. I henhold til oplysningerne fra de østrigske myndigheder, som appellanten har forelagt, er det selskab med retsformen GmbH, som udstedte inaktiveringsattesten, en af flere af de kontrollerende enheder, som de østrigske myndigheder har udpeget til at varetage denne opgave. Selskabet er lige så lidt som de andre selskaber anført på Kommissionens liste, som tidligere var offentliggjort på Kommissionens websted, som en kontrollerende enhed udpeget af Østrig.

32. På dette stadium i sagen hælder Korkein hallinto-oikeus (øverste domstol i forvaltningsretlige sager, Finland) mest til en fortolkning, hvorefter medlemsstaterne kun skal anerkende en inaktiveringsattest, der er udstedt af en kontrollerende enhed, som er udpeget af en anden medlemsstat, hvis den kontrollerende enhed er opført på Kommissionens liste. Korkein hallinto-oikeus (øverste domstol i forvaltningsretlige sager, Finland) er af den opfattelse, at det ville udgøre en fravigelse af de handlemønstre, som ellers kommer til udtryk i EU-retlige bestemmelser som nærmere beskrevet ovenfor, og at det ville være problematisk for den gensidige anerkendelse, hvis en udpeget kontrollerende myndighed ikke kunne identificeres entydigt ved hjælp af Kommissionens liste, som er nævnt i inaktiveringsforordningen.

Præjudicielle spørgsmål

33. Korkein hallinto-oikeus (øverste domstol i forvaltningsretlige sager, Finland) har besluttet at udsætte sagen og i henhold til artikel 267 TEUF forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

1. Når det drejer sig om overførsel af inaktiverede skydevåben inden for Unionen, og når der tages hensyn til bestemmelserne i Rådets direktiv 91/477/EØF af 18. juni 1991 om erhvervelse og besiddelse af våben som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/51/EF den 21. maj 2008 samt bestemmelserne i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/2403 af 15. december 2015 om fælles retningslinjer for inaktiveringsstandarder og inaktiveringsteknikker med

henblik på at sikre, at inaktiverede skydevåben er gjort definitivt ubrugelige, navnlig denne forordnings artikel 3, stk. 1:

a) kan en kontrollerende enhed, der er bekræftet af en national myndighed, og som har udstedt en inaktiveringsattest, da anses for en enhed som omhandlet i våbendirektivet og i inaktiveringsforordningens artikel 3 og 7, selv om den ikke er opført på den liste, som Kommissionen offentliggør i henhold til artikel 3, stk. 3, såfremt forskellige myndigheder i den nævnte medlemsstat har meddelt overføreren af våbnene, at den kontrollerende enhed, som har retsform som GmbH og har udstedt attesten, er bemyndiget til dette i henhold til forordningen, og

b) kan en kontrollerende enhed, som er udpeget af en medlemsstat til inaktivering af våben, da i stedet for ved opførelse **[org. s. 11]** på den liste, der offentliggøres på Kommissionens websted som omhandlet i forordningens artikel 3, stk. 3, også identificeres ved hjælp af anden dokumentation, som er opnået fra en national myndighed, således at en inaktiveringsattest udstedt af denne kontrollerende enhed opfylder forordningens krav således, at en medlemsstat skal anerkende inaktiveringsattesten, som er udstedt i en anden medlemsstat, som omhandlet i forordningens artikel 7, stk. 2?

[udelades]

[udelades] **[org. s. 12]**

[udelades]